

потърси и рѣкѣ-тъ, за коѣ-то, бѣше ся научилъ, нѣ като ся не намѣри, испрати заповѣдь въ градъ Севастіа, дѣто лѣжаше Кръстителиво-то тѣло (освѣтъ глава-та и една-та му рѣка), да го изгорятъ на оганъ; тѣй и черквѣ-тъ да на правятъ на пепель: царска-та заповѣдь ся изпълни, както пише Никѣфоръ. А блаженный Симеонъ Метафрастъ казва, че то не было Кръстителиво-то тѣло, нѣ друго, турено намѣсто него отъ Ерусалимскыя Патріархъ, изгорѣло; а сѣще-то тѣло на С. Ив. е пратилъ тоя Патріархъ въ Александріѣ, дѣто останало неповрѣдено. Не ся мина много и безбожникѣ-тъ умрѣ; тогава, като огрѣя пакъ благочестива-та Христіанска вѣра, скрита-та Кръстителива глава ся показана явно, почиташе ся отъ вѣрны-ты и правеше, както прѣди, всякаквы чудеса, отъ кои-то щемъ да прикажемъ тука само едно:

По това врѣмя у Антиохійѣ бѣше ся вгнѣздилъ единъ страшенъ змѣй, кого-то невѣрни-ти Елени (Гръци) считахъ като единъ отъ тѣхны-ты идолопоклоническы богове, и му приносяхъ по единъ чловѣческѣ жертвѣ въ годинѣ-тъ; а тѣсъ жертва трѣбваше да бѣде: мома непорочна (бескусурна), приготвена нарочно за жертвѣ на страшныя звѣръ, кой-то ѣ изадаше прѣдъ събрание-то на всичкыя народъ. — Жертва-та ся избираше по жрѣбѣ, хвъргано отъ гражданы-ты за Антиохійскы-ты дѣщери.

Една година жрѣбѣ-то падна върху дѣщерѣ-тъ на одного Христіанина, кой-то като видѣ, че нѣма веке никакво срѣдство за отърване, припадна прѣдъ образа Христа Бога и С. Ивана, и моляше ся съ горѣщыя сълзы давно ся избавяше негова-та дѣщеря отъ горчивѣ-тъ смъртъ. Чаканый день веке приближаваше, когато трѣбваше да ся извърши богомръсно-то жертвоприношеніе. Чедолюбивый баща като си наумяваше какъ ще търпи да глѣда милѣ-тъ си дѣщерѣ раскѣсвана съ звѣрскы-ты остры жѣбы, и че отнѣидѣ нѣма помощъ, отиде тычешкомъ въ мѣнастыря, дѣто бѣше Кръстителива-та рѣка, и помоли ключаря да отвори черквѣ-тъ и да го остави да ся поклони на честнѣ-тъ рѣкѣ; а негово-то намѣрене бѣше, давно ся заглѣда ключарѣ-тъ, та да откѣсне нѣкакъ отъ рѣкѣ-тъ, и ето какъ сполучи: той бѣше турилъ въ пазвѣ-тъ си пары, и като ся покланяше прѣдъ ковчега, дѣто бѣше свята-та рѣка, остави да попадатъ; а ключарѣ-тъ, лакомъ за пары, дебишкомъ захвана да ги събира. Сега жаловитый баща намѣри врѣмя, безъ да го съглѣда онзи, и